

ENTREVISTA A ERNEST MARAGALL, Conseller d'Educació

CAROL BIOSCA

AVUI, 15 de març del 2009

"Els sindicats defensen la seva posició, però l'escola no és seva"

19-M · "Castigar els ciutadans amb una vaga en nom d'una discrepància política no em sembla acceptable" CONTRADICCIÓ · "Al costat de les veus discrepants, n'hi ha d'altres que em diuen que no afluixi"

A menys d'una setmana de la tercera convocatòria de vaga a l'escola pública, prevista per dijous que ve, el conseller d'Educació, Ernest Maragall, reflexiona sobre els motius de la convocatòria, es referma en l'estratègia del departament i en la "urgència" d'actuar per aconseguir una millora dels resultats educatius i afirma que l'educació no és patrimoni de cap sector de la comunitat educativa, sinó del conjunt de la societat.

Pregunta.- Ha decidit congelar la proposta d'ampliació de l'horari lectiu del professorat. A què es deu aquest canvi?

Resposta.- Es deu a la voluntat de treballar amb el màxim grau d'entesa amb els equips directius. I a la consciència que no es tracta d'imposar res a ningú, sinó de tenir clars quins són els objectius des del punt de vista de la qualitat i també de la millor utilització dels recursos de què disposem. Jo defenso que darrere de la proposta hi ha una aposta per la millora de la qualitat, per aconseguir més estabilitat de les plantilles i una millor cohesió dels equips.

P.- Segons els sindicats, per cada sis docents que s'acollissin a la mesura desapareixeria una plaça d'interí.

R.- Estem gestionant l'increment de recursos docents, no la reducció. De manera que cap dels actuals professionals que serveixen al departament d'Educació deixarà d'estar contractat l'any que ve, si no és per voluntat pròpia. El que hem de decidir és com gestionem aquest increment en un moment en què els recursos, per contra, són limitats i és impossible que creixin al mateix ritme que la demanda real. I em sembla que aquesta és una exigència de responsabilitat que els ciutadans fan a l'administració, però també, amb la mateixa claredat, al conjunt de mestres i professors.

P.- Tenint en compte que aquesta proposta ha estat un dels principals arguments de la vaga del 19 de març, ¿esperava algun gest per part dels sindicats convocants?

R.- Per mi el que es demostra és que queda desactivada la utilització d'aquesta mesura com a base de la convocatòria i es fa més evident el caràcter de discrepància política, legítima, però sense contingut laboral i professional d'aplicació immediata. I, francament, crec que castigar els ciutadans en nom d'una discrepància política amb un govern o amb un conseller no és acceptable.

P.- En qualsevol cas, la de dijous serà la tercera vaga a l'ensenyament públic en menys d'un any. Què ha passat perquè s'hagi arribat fins aquí?

R.- Ha passat que el país està decidit a atorgar a l'educació l'atenció que mereix i s'ha adonat que no només és una qüestió de bon funcionament de servei públic, sinó que cal actuar decididament en la direcció de millora i de modernització del sistema. Per tant, és urgent reaccionar per atendre aquesta demanda de qualitat . I segur que quan algú decideix,

forçosament s'equivoca, però l'únic que l'educació no aguanta és més temps de no decisió, de simple administració.

P.- Els sindicats denunciïn que aquest conseller no escolta la veu del professorat, que menysté el col·lectiu.

R.- Jo no crec haver pres cap decisió que no hagi estat plantejada, contrastada, debatuda i tractada a l'infinit. ¿És que el govern no té dret a tenir iniciativa i plantejar-la i a generar un procés de debat i de retorn que tingui en compte el conjunt de les parts interessades, que no són només un únic sector? Les qüestions de l'educació no són de cap subsector de la comunitat educativa, ni de la mateixa administració: són del conjunt de la societat.

P.- Però aquesta política no sembla tenir el suport dels representants dels mestres...

R.- Hi ha una contradicció aparent entre un col·lectiu de professionals que comparteixen aquesta estratègia i un exercici més conceptual i de discrepància política, legítima, però que crec que està clarament allunyada de la demanda de la societat. I quan vaig als centres, al costat de les veus discrepants, en sento d'altres que em diuen: "Aguanta", "No afluixis", "Segueix per aquí". Els sindicats tenen dret a defensar les seves posicions, però ni l'escola és seva ni es pot consentir que ningú s'apropriï de l'educació.

P.- ¿Vol dir que els sindicats s'excedeixen en la seva funció?

R.- En alguna mesura es podria dir que el paper que volem atorgar a les direccions és el que ara assumeixen, per omissió i per falta d'alternatives, els sindicats. És un paper, fins i tot, en positiu, de control del conjunt, de lideratge efectiu. Però em sembla que s'han de definir clarament

responsabilitats i atribucions. Que hi hagi una part de la comunitat educativa que reaccioni amb sensació de pèrdua respecte a la situació actual és respectable, però allunyat de l'interès general. No és admissible que la prudència per no tocar cap interès de ningú ens faci actuar en perjudici de tothom.

P.- El projecte de llei d'educació de Catalunya és un altre dels arguments de la vaga. Sobta que els partits que integren el govern hagin presentat al voltant de 300 esmenes al text.

R.- A mi em sembla magnífic. Es tracta d'esmenes de precisió, de confirmació de l'estratègia. Estem treballant per millorar la llei i crec que ho aconseguirem, no només a través de les nostres esmenes sinó també de les que aporten els altres grups.